

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 р 42/2019
Рж1 р 43/2019
Рж1 р 44/2019
01.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Зорана Делибашић, у предмету предлагача АА из ..., ул. ... бр. ..., коју заступа Раде Митровић, адвокат из ..., ул., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалбама предлагача због неодлучивања по приговорима од 26.09.2019. и 27.09.2019. године за убрзавање поступка у предметима Апелационог суда у Нишу Гж1 2290/2019 и Гж1 2903/2018 и о жалби предлагача изјављеној против решења Апелационог суда у Нишу Р4р 24/19 од 26.11.2019. године, дана 01.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољене жалбе предлагача изјављене због неодлучивања о приговору од 26.09.2019. године за убрзавање поступка у предмету Апелационог суда у Нишу Гж1 2290/2019 и против решења Апелационог суда у Нишу Р4р 24/2019 од 26.11.2019. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба предлагача изјављена због неодлучивања о приговору предлагача од 27.09.2019. године за убрзавање поступка у предмету Апелационог суда у Нишу Гж1 2903/2018.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Предлагач је 26.09.2019. и 27.09.2019. године поднела Апелационом суду у Нишу приговоре ради заштите права на суђење у разумном року, са захтевом да тај суд утврди да јој је повређено право на суђење у разумном року у предметима Апелационог суда у Нишу Гж1 2903/18 и Гж1 2290/19, као и да јој накнади трошкове поступка.

Дана 26.11.2019. и 27.11.2019. године предлагач је изјавила жалбе Врховном касационом суду због тога што Апелациони суд у Нишу није донео одлуке по изјављеним приговорима за убрзавање поступка у року од два месеца предвиђеном чланом 14. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Решењем Апелационог суда у Нишу Р4р 24/2019 од 26.11.2019. године одбијен је приговор предлагача којим је тражила да се утврди да јој је повређено право на суђење у разумном року у поступку који се води пред Апелационим судом у Нишу у предмету Гж1 2290/19.

Против решења Апелационог суда у Нишу Р4р 24/2019 од 26.11.2019. године предлагач је 16.12.2019. године изјавила жалбу из свих законом предвиђених разлога.

О жалбама је одлучивао судија одређен Годишњим распоредом послова у суду, сагласно одредби члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, којом је прописано да председник непосредно вишег суда може Годишњим распоредом послова да одреди једног судију или више судија да поред њега воде поступак и одлучују по жалбама.

Поступајући по жалбама предлагача у смислу одредбе члана 16, 17. и 18. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ бр. 40/15), Врховни касациони суд је одбацио као недозвољене жалбе предлагача од 26.11.2019. године и 16.12.2019. године, а одбио као неосновану жалбу предлагача од 27.11.2019. године.

Према стању у списима, предмет Апелационог суда у Нишу Гж1 2290/19 (на који се односе жалбе предлагача од 26.11.2019. и 16.12.2019. године) решен је 18.10.2019. године. С обзиром на то да је одредбом члана 5. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року прописано да се приговор и жалба могу поднети само док се поступак не оконча, а да је у овом случају предмет решен пре подношења жалбе, Врховни касациони суд налази да су жалбе предлагача недозвољене, због чега је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о жалби предлагача изјављеној због неодлучивања о приговору за убрзање поступка у предмету Апелационог суда у Нишу Гж1 2903/2018, Врховни касациони суд је одбио жалбу као неосновану.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2 тач. 1,2,3,5,7. и 9. Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности.

Одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије, прописано је да свако има право да му независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и оптужбама против њега.

Одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, прописано је да се при одлучивању о правним средствима којим се штити право на суђење у разумном року уважавају све околности предметног суђења, пре свега сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа или врста предмета суђења или истраге, значаја предмета суђења или истраге по странку, понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим

поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлуке.

Основном суду у Лесковцу – Судска јединица у Власотинцу поднета је тужба ради исплате камате због доцње у исплати зараде 27.02.2015. године. Апелациони суд у Нишу је одлуку по жалби у предмету Гж1 2903/2018 (на који се односи жалба предлагача од 27.11.2019. године) донео 17.12.2019. године. Имајући у виду да је поступак у две фазе одлучивања трајао четири године и девет месеци, при чему је предмет већ једном враћан првостепеном суду на поновни поступак, Врховни касациони суд је одбио жалбу као неосновану. Приликом доношења одлуке суд је имао у виду да је предмет решен, због чега се поступајућем судији у смислу члана 11. Закона о заштити права на суђење у разумном року не може наложити предузимање процесних радњи које би делотворно убрзале поступак. Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 18. Закона о заштити права на суђење у разумном року одлучио као у ставу другом изреке решења.

Врховни касациони суд је одбио захтев предлагача за накнаду трошкова поступка на основу члана 30. став 2. Закона о ванпраничном поступку сходном применом члана 153. став 1. Закона о парничном поступку, јер предлагач није успео у поступку заштите права на суђење у разумном року.

С у д и ј а
Зорана Делибашић,с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић